

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 57

(2002–2003)

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 11. april 2003,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Innledning og sammendrag

I denne proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge, Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat (avtalen om tilknytning til Dublin-regelverket), jf. St.prp. nr. 38 (2000–2001). Gjennom denne avtalen fikk reglene i Dublin-konvensjonen, inngått mellom EU-statene i 1990, anvendelse i forholdet mellom EU-statene, Norge og Island. Dublin-konvensjonen gir regler om hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad i henhold til FNs flyktningekonvensjon av 1951. Ved den foreslåtte endringen blir Dublin II-forordningen av 18. februar 2003 innlemmet i tilknytningsavtalen til erstatning for Dublin-konvensjonen. Dublin II-forordningen regulerer de samme spørsmålene som Dublin-konvensjonen, men tar sikte på å modernisere og effektivisere reglene.

Da Schengen-samarbeidet trådte i kraft mellom et flertall av EU-statene i 1995, ble personkontrollen på grensene mellom Schengen-statene opphevet. De åpne grensene i Europa gjør det enkelt for alle å reise fritt, også for de som vil søke asyl i flere stater, eller som forsvinner når de ikke lenger har rett til opphold. Dublin-samarbeidet har dermed en nær forbindelse til Schengen-samarbeidet.

Det fremgår av artikkel 7 i Schengen-samarbeidsavtalen at «det bør avtales en egnet ordning om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat i Den europeiske union eller i Island eller i Norge», og at en slik ordning bør være etablert innen det operative Schengen-samarbeidet iverksettes for de nordiske stater, jf. St.prp. nr. 50 (1998–99). Schengen-samarbeidet ble iverksatt 25. mars 2001 og Dublin-samarbeidet ble iverksatt 1. april 2001.

Avtalen om tilknytning til Dublin-regelverket omfatter Dublin-konvensjonen, samt to beslutninger av Dublin-konvensjonens vedtaksorgan «artik-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

kel 18-komiteen». Avtalen knytter også Norge og Island til rådsforordning nr. 2725/2000 EF om opprettelse av Eurodac for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på en effektiv gjennomføring av Dublin-konvensjonen (Eurodac-forordningen). Videre muliggjør avtalen norsk og islandsk tilknytning til både nåværende og fremtidige vedtak på dette området.

Amsterdam-traktaten gjorde Schengen-samarbeidet til en del av EU-samarbeidet. I henhold til Amsterdam-traktaten artikkel 63 nr. 1 bokstav a) skal det innen 2004 vedtas en fellesskapsrettsakt til erstatning for Dublin-konvensjonen.

Dublin II-forordningen ble vedtatt i EUs råd 18. februar 2003.

I likhet med Dublin-konvensjonen regulerer ikke Dublin II-forordningen vilkårene for å innvilge asyl. Norsk rett samt internasjonale forpliktelser vil således fortsatt regulere hvem som skal gis asyl i Norge.

Artikkel 4 i tilknytningsavtalen sier at Kommisjonen umiddelbart skal underrette Norge og Island om vedtakelsen av en ny rettsakt. Norge må på sin side gi underretning om godtakelse av rettsakten til Rådets generalsekretariat og Kommisjonen innen tretti dager etter at den er vedtatt. I dette tilfelle må underretningen inneholde et forbehold om Stortingets samtykke til godkjenning fordi gjennomføringen av rettsakten i Norge nødvendigvis gjør lovendring, jf. Grl. § 26, annet ledd. Senest innen seks måneder etter underretningen fra EU-siden må Norge skriftlig meddele Kommisjonen og Rådets generalsekretariat at de forfatningsrettslige krav er oppfylt.

Forordningen i engelsk originalversjon med norsk oversettelse følger vedlagt.

2 Generelt om Dublin II-forordningen

I juli 2001 la Kommisjonen fram et forslag til forordning til erstatning for Dublin-konvensjonen – kalt Dublin II-forordningen. Formålet var i første rekke å integrere det mellomstatlige Dublin-samarbeidet i fellesskapsretten i tråd med Amsterdam-traktaten artikkel 63 nr. 1 bokstav a).

Både Dublin-konvensjonen og Dublin II-forordningen tar sikte på å sikre asylsøkere en effektiv adgang til prosedyrene for fastleggelse av flyktingestatus ved å motvirke at asylsøkere blir henvist fram og tilbake mellom stater uten å få søknaden behandlet. En asylsøker får rett til å få søknaden behandlet i én stat, og det gis regler for hvilken stat som har plikt til å behandle saken. Begge regelverk søker også å forhindre det misbruk av

asylinstituttet som oppstår når samme person samtidig eller på forskjellige tidspunkter søker om asyl i flere medlemsstater med sikte på å forlenge sitt opphold i EU.

EU har erfart at samarbeidet i henhold til Dublin-konvensjonen ikke har fungert helt etter forutsetningene. Dublin II-forordningen søker derfor å rette opp mangler og uklarerheter ved denne. Dublin II-forordningen søker å effektivisere prosedyren for fastleggelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, slik at realitetsbehandlingen av søknaden kommer raskere i gang. Videre gir forordningen større beskyttelse av familiens enhet og retten til familieliv ved at reglene søker å oppnå at familiemedlemmer får behandlet sine asylsøknader i samme stat. Samtidig styrkes beskyttelsen av enslige mindreårige asylsøkere.

Norge er blitt konsultert om EUs forhandlinger om forordningen gjennom møter i Den blandete komité som er opprettet i medhold av tilknytningsavtalens artikkel 3. Representanter fra Kommisjonen, Island samt EUs medlemsstater deltar i denne komité. Norge har fremmet synspunkter på ulike utkast til forordning.

Inkrafttredelsesdato for endring av tilknytningsavtalen ved innlemmelse av Dublin II-forordningen er regulert av avtalens bestemmelser. I henhold til avtalens artikkel 4 vil Dublin II-forordningen tre i kraft for Norge når Norge skriftlig meddeler Kommisjonen og Rådets generalsekretariatet at de forfatningsrettslige krav er oppfylt. Slik underretning må senest skje seks måneder etter at Kommisjonen underrettet Norge om rettsaktens vedtakelse. Norge ble underrettet om vedtakelsen av Dublin II-forordningen 11. mars 2003. Dublin II-forordningen vil derfor senest tre i kraft for Norge 11. september 2003.

Mellom EU-statene vil Dublin II-forordningen få anvendelse på asylsøknader framlagt fra 1. september 2003, jf. forordningens artikkel 29.

3 Gjennomgang av Dublin II-forordningens bestemmelser

Forordningen består av niogtyve artikler. Den innledes med en fortale.

Fortalen viser bl.a. til at EUs Råd på sitt møte i Tampere den 15. og 16. oktober 1999 vedtok å arbeide for å opprette et felles europeisk asylsystem. Møtet i Tampere konkluderte videre med at dette systemet på kort sikt bør innebære en klar og praktisk anvendelig metode for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Det fremheves videre at det skal sikres kontinuitet mellom systemet for fastsettelse av hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, opprettet gjennom Dublin-konvensjonen, og systemet opprettet ved Dublin II-forordningen. Samtidig foretas nødvendige forbedringer på bakgrunn av de erfaringer som er gjort under Dublin-konvensjonens system.

Det skal også sikres samsvar mellom Dublin II-forordningen og Eurodac-forordningen.

Samtlige EU-stater med unntak av Danmark har deltatt i vedtakelsen av Dublin II-forordningen. Dublin-konvensjonen vil fortsatt gjelde mellom disse og Danmark inntil en avtale om sistnevntes deltakelse i forordningen inngås.

Artikkel 1 angir forordningens saksområde.

Av *artikkel 2* fremgår det at Dublin II-forordningen kun omfatter asylsøkere, og ikke personer som søker oppholdstillatelse på annet grunnlag.

Artikkel 3 sier at en asylsøknad skal behandles av en enkelt medlemsstat, som skal være den medlemsstat som etter forordningens kriterier er ansvarlig. En medlemsstat kan imidlertid velge å behandle en asylsøknad selv om slik behandling ikke er dens ansvar etter forordningen. Videre fremgår det at medlemsstatene beholder muligheten til å sende en asylsøker tilbake til en tredjestat etter første-asylstatsprinsippet, dersom dette er bestemt i nasjonal lovgivning og ikke er i strid med FNs flyktningskonvensjon. Asylsøkeren har krav på skriftlig underretning om anvendelsen av forordningen, dens frister og virkning på et språk som det med rimelighet kan forventes at hun eller han forstår.

Artikkel 3 nr. 1 og artiklene 5 til 14 nedfeller kriteriene for fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for asylsaksbehandlingen. Kriteriene skal anvendes i den rekkefølge de er oppført i forordningen.

Artikkel 6 styrker beskyttelsen av enslige mindreårige asylsøkere ved at den stat hvor den mindreåriges familiemedlem lovlig befinner seg er ansvarlig for behandlingen av hans eller hennes asylsøknad, forutsatt at dette er til det beste for den mindreårige.

Av *artikkel 7* fremgår det at ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad er den medlemsstat hvor asylsøkerens nærmeste familiemedlemmer lovlig oppholder seg som anerkjente flyktninger, forutsatt at de berørte personer ønsker det. I motsetning til hva som gjelder i resten av forordningen, er det etter dette ansvarsgrunnlaget ikke krav om at familien ble stiftet i hjemlandet.

Artikkel 8 sier at dersom asylsøkeren har et familiemedlem i en medlemsstat og det ennå ikke

er truffet en første realitetsavgjørelse om dette familiemedlemmets asylsøknad, er vedkommende medlemsstat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, forutsatt at de berørte personer ønsker det.

Artikkel 9 fastslår at den medlemsstat som har gitt tillatelse til at asylsøkeren har fått adgang til Dublin-området, blir ansvarlig for å behandle en asylsøknad. Den medlemsstat som har utstedt et oppholdsdokument eller visum blir ansvarlig etter denne regelen. Det forhold at oppholdsdokumentet eller visumet er utstedt på grunnlag av en falsk eller påtatt identitet eller etter framlegging av forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for at ansvaret pålegges den medlemsstat som har utstedt dokumentet eller visumet.

Artikkel 10 sier at dersom asylsøkeren ulovlig har krysset grensen til en medlemsstat fra et tredjeland, skal medlemsstaten der innreisen fant sted være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Ansvaret for behandlingen av en asylsøknad opphører tolv måneder etter at den ulovlige grensepasseringen fant sted. Etter utløpet av denne fristen, forflyttes ansvaret til den medlemsstat hvor det kan bevises at asylsøkeren har oppholdt seg sammenhengende i minst fem måneder.

Artikkel 11 sier at dersom en borger av et tredjeland reiser inn i en medlemsstat der han eller hun er fritatt for visumplikt, skal denne medlemsstaten være ansvarlig for behandlingen av hans eller hennes asylsøknad.

Av *artikkel 12* fremgår det at dersom asylsøknaden fremsettes i det internasjonale transittområdet på en lufthavn i en medlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen av søknaden.

Artikkel 13 fastslår at når det ikke kan avgjøres hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av søknaden på grunnlag av kriteriene i forordningen, skal medlemsstaten som først fikk framlagt asylsøknaden, være ansvarlig for behandlingen.

I henhold til *artikkel 14* skal medlemsstatene på visse vilkår bevare familiens enhet når en streng anvendelse av ansvarskriteriene ellers vil medføre at forskjellige medlemsstater blir utpekt som ansvarlige for behandlingen av asylsøknader fra forskjellige familiemedlemmer.

Artikkel 15 sier at en medlemsstat kan, selv om den ikke er ansvarlig for behandlingen etter kriteriene fastsatt i forordningen, velge å føre familiemedlemmer samt andre forsørgede slektninger sammen av humanitære grunner. Regelen tar sikte på å opprettholde familiens enhet i de tilfeller som ikke oppfanges av forordningens bindende regler

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

om dette.

En medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad etter Dublin II-forordningen, er etter *artiklene 16 til 20* forpliktet til å overta ansvaret for eller ta tilbake en asylsøker som befinner seg på en annen medlemsstats territorium. Artikkel 16 til 20 inneholder dessuten en frist for å anmode andre medlemsstater om å overta ansvaret for en asylsøker. Overholdes ikke fristen, påhviler ansvaret for behandlingen av asylsøknaden den medlemsstaten der søknaden ble framlagt. Videre oppstilles frister for å besvare andre medlemsstaters anmodninger om å overta ansvaret for eller ta tilbake en asylsøker. Unnlatelse av å svare innen fristene likestilles med erkjennelse av ansvar for asylsøkeren. Det oppstilles også frister for overføring av asylsøkere mellom medlemsstatene. Dersom fristene oversittes, påhviler ansvaret medlemsstaten som fikk framlagt asylsøknaden.

Artiklene 21 til 23 regulerer administrativt samarbeid mellom medlemsstatene.

Artikkel 21 inneholder regler for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene som er nødvendige, relevante og ikke urimelige for: å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, å behandle asylsøknaden og å gjennomføre enhver forpliktelse som følger av forordningen. EUs personverndirektiv, som er innlemmet i EØS-avtalen, gjelder i forhold til behandlingen av opplysninger, og særlig i forhold til de utvekslinger som omhandles i denne artikkel.

Artikkel 22 pålegger medlemsstatene å underrette Kommisjonen om hvilke nasjonale myndigheter som er ansvarlige for å oppfylle forpliktelsene som følger av forordningen. Videre skal medlemsstatene påse at disse myndighetene har de nødvendige ressurser for å kunne utføre sine oppgaver, herunder å kunne svare på anmodninger om opplysninger, om å overta ansvaret for og ta tilbake asylsøkere innen de fastsatte frister.

I henhold til *artikkel 23* kan medlemsstatene på bilateralt grunnlag opprette administrative ordninger angående de praktiske detaljene ved gjennomføringen av forordningen med henblikk på å lette anvendelsen og øke effektiviteten.

Artiklene 24, 25 og 29 inneholder overgangsregler mellom Dublin-konvensjonen og Dublin II-forordningen, regler for beregning av frister samt ikrafttredelsesregler for medlemsstatene.

I henhold til *artikkel 27* skal Kommisjonen bistås av en komité som kan vedta utfyllende regelverk. Norge vil i henhold til tilknytningsavtalen trekkes inn i komiteens arbeid.

Artikkel 28 sier at senest tre år etter forordningens ikrafttredelse skal Kommisjonen avlegge en

rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av forordningen, og eventuelt foreslå nødvendige endringer. Deretter skal Kommisjonen avlegge rapporter til de samme instanser samtidig med at den framlegger rapporter om gjennomføringen av Eurodac-systemet fastsatt i artikkel 24 nr. 5 i Eurodac-forordningen, dvs. hvert sjette år.

4 Lovendringer

Det ble vedtatt endringer i lov av 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) og forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften), for å legge til rette for norsk tilknytning til Dublin-konvensjonen, jf. Ot.prp. nr. 56 (1998–99) punktene 4.2 og 4.7 og St.prp. nr. 38 (2000–2001).

Godtakelse av Dublin II-forordningen vil medføre behov for endringer i utlendingsloven og -forskriften der disse viser til Dublin-konvensjonen, jf. utlendingsloven §§ 17 første ledd bokstav e og 34a første ledd, samt forskriften §§ 21 fjerde ledd bokstav c og 54 femte ledd. Endringer i utlendingslovgivningen utover dette er ikke påkrevd, da de endringer som følger av Dublin II-forordningen ikke er i strid med eksisterende lov og forskrift.

Kommunal- og regionaldepartementet vil fremme en odelstingsproposisjon med de nødvendige lovendringer.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Samlet sett anslås Dublin II-forordningen å innebære en reduksjon i saksbehandlingstiden på 14 uker. Den kortere saksbehandlingstiden vil ha konsekvenser både for politiet og UDI, og for lengden på asylsøkernes oppholdstid i mottak. Dette innebærer et innsparingspotensiale.

Dublin II-forordningen medfører merutgifter for Kommunal- og regionaldepartementet på anslagsvis 3,6 mill. kr. for 2003, hvorav 0,6 mill. kr. refererer seg til et økt ressursbehov på årsbasis på 3 årsverk i UDI. Merutgiftene for 2004 anslås til 8,5 mill. kr., fordelt på 5. mill. kr. i investeringer og 3,5 mill. kr. i driftsutgifter. For Justisdepartementet anslås merutgiften i 2003 til 1,4 mill. kr. Dette svarer til et økt ressursbehov på 8 årsverk i politiet, dvs. 4,4 mill. kr. på årsbasis.

Det bevilgningsmessige konsekvensene av

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

innlemmelse av Dublin II-forordningen vil bli behandlet i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2003.

gang. Det gis større beskyttelse av familiens enhet og retten til familieliv ved at reglene søker å oppnå at familiemedlemmer får behandlet sine asylsøknader i samme stat. Samtidig styrkes beskyttelsen av enslige mindreårige asylsøkere.

6 Vurdering

Regjeringen ser det som ønskelig at Norge knytter seg til Dublin II-forordningens regler.

I likhet med Dublin-konvensjonen, bygger Dublin II-forordningen på at ansvaret for behandlingen av en asylsøknad ligger på den stat som har spilt den største rollen ved asylsøkerens innreise eller opphold på medlemsstatenes område. Heller ikke Dublin II-forordningen regulerer vilkårene for å innvilge asyl i Norge. Norsk rett samt internasjonale forpliktelser vil således fortsatt regulere hvem som skal gis asyl i Norge.

Dublin II-forordningen styrker asylsøkernes stilling ved at systemet effektiviseres, slik at realitetsbehandlingen av søknadene kommer raskere i

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. januar 2003, i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

I

Stortinget samtykker i endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøk-

nad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Vedlegg 1

Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003 establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national

Rådsforordning (EF) nr. 343/2003 av 18. februar 2003 om fastsettelse av kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat av en borger av et tredjeland

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 63, first paragraph, point (1) (a),

Having regard to the proposal from the Commission¹,

Having regard to the opinion of the European Parliament²,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee³,

Whereas:

1. A common policy on asylum, including a Common European Asylum System, is a constituent part of the European Union's objective of progressively establishing an area of freedom, security and justice open to those who, forced by circumstances, legitimately seek protection in the Community.
2. The European Council, at its special meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999, agreed to work towards establishing a Common European Asylum System, based on the full and inclusive application of the Geneva Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951, as supplemented by the New York Protocol of 31 January 1967, thus ensuring that nobody is sent back to persecution, i.e. maintaining the principle of non-refoulement. In this respect, and without affecting the responsibility criteria laid down in this Regulation, Mem-

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR – under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 63 nr. 1 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen¹,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet²,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité³, og ut fra følgende betraktninger:

1. En felles asylpolitikk, herunder et felles europeisk asylsystem, inngår som en del av Den europeiske unions mål om gradvis å opprette et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet som skal være åpent for alle som grunnet omstendighetene legitimt må søke beskyttelse i Fellesskapet.
2. Det europeiske råd vedtok på ekstraordinært møte i Tampere 15. og 16. oktober 1999 å arbeide for å opprette et felles europeisk asylsystem, basert på full og bred anvendelse av Genèvekonvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, supplert ved New York-protokollen av 31. januar 1967, for derved å sikre at ingen sendes tilbake dersom de blir forfulgt, det vil si at prinsippet om «non-refoulement» opprettholdes. I så måte, og uten at ansvarskriteriene fastsatt i denne forordning berøres, anses medlemsstatene, som alle respekterer «non-refou-

¹ OJ C 304 E, 30.10.2001, p. 192.

² Opinion of 9 April 2002 (not yet published in the Official Journal).

³ OJ C 125, 27.5.2002, p. 28.

¹ EFT nr. C 304 E av 30.10.2001, s. 192.

² Uttalelse av 9. april 2002.

³ EFT nr. C 125 av 27.5.2002, s. 28.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

- ber States, all respecting the principle of non-refoulement, are considered as safe countries for third-country nationals.
3. The Tampere conclusions also stated that this system should include, in the short term, a clear and workable method for determining the Member State responsible for the examination of an asylum application.
 4. Such a method should be based on objective, fair criteria both for the Member States and for the persons concerned. It should, in particular, make it possible to determine rapidly the Member State responsible, so as to guarantee effective access to the procedures for determining refugee status and not to compromise the objective of the rapid processing of asylum applications.
 5. As regards the introduction in successive phases of a common European asylum system that should lead, in the longer term, to a common procedure and a uniform status, valid throughout the Union, for those granted asylum, it is appropriate at this stage, while making the necessary improvements in the light of experience, to confirm the principles underlying the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities⁴, signed in Dublin on 15 June 1990 (hereinafter referred to as the Dublin Convention), whose implementation has stimulated the process of harmonising asylum policies.
 6. Family unity should be preserved in so far as this is compatible with the other objectives pursued by establishing criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application.
 7. The processing together of the asylum applications of the members of one family by a single Member State makes it possible to ensure that the applications are examined thoroughly and the decisions taken in respect of them are consistent. Member States should be able to derogate from the responsibility criteria, so as to make it possible to bring family members together where this is necessary on humanitarian grounds.
 8. The progressive creation of an area without internal frontiers in which free movement of persons is guaranteed in accordance with the Treaty establishing the European Community
- lement»-prinsippet, som trygge land for borgere av tredjeland.
3. Møtet i Tampere konkluderte videre med at dette systemet på kort sikt bør omfatte en klar og praktisk anvendelig metode for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad.
 4. En slik metode bør baseres på objektive og rettferdige kriterier både for medlemsstatene og for de berørte personer. Den bør særlig gjøre det mulig raskt å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig, slik at det sikres effektiv tilgang til prosedyrene for fastsettelse av flyktingestatus, og uten at det går på bekostning av målsettingen om rask behandling av asylsøknader.
 5. Med henblikk på en trinnvis innføring av et felles europeisk asylsystem som på lengre sikt kan føre til en felles prosedyre og lik status i alle deler av unionen for alle dem som er innvilget asyl, er det på dette stadiet, samtidig med at det foretas nødvendige forbedringer på bakgrunn av de erfaringer som er gjort, på sin plass å bekrefte prinsippene som ligger til grunn for konvensjonen om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap⁴, undertegnet i Dublin 15. juni 1990 (heretter kalt «Dublin-konvensjonen»); gjennomføring av denne har bidratt til å fremme prosessen med å harmonisere asylpolitikken.
 6. Familiens enhet bør bevares i den grad det er forenlig med de øvrige mål som søkes nådd gjennom fastsettelse av kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad.
 7. Felles behandling i en enkelt medlemsstat av asylsøknader fra medlemmer av samme familie bidrar til å sikre grundig behandling av søknadene og samsvar mellom de vedtak som treffes med hensyn til søknadene. Medlemsstatene bør ha adgang til å fravike ansvarskriteriene, slik at familiemedlemmer kan føres sammen når dette er nødvendig av humanitære grunner.
 8. Gradvis opprettelse av et område uten indre grenser som sikrer fri bevegelighet for personer i samsvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, og fastsettelse av

⁴ OJ C 254, 19.8.1997, p. 1.

⁴ EFT nr. C 254 av 19.8.1997, s. 1.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

and the establishment of Community policies regarding the conditions of entry and stay of third country nationals, including common efforts towards the management of external borders, makes it necessary to strike a balance between responsibility criteria in a spirit of solidarity.

9. The application of this Regulation can be facilitated, and its effectiveness increased, by bilateral arrangements between Member States for improving communications between competent departments, reducing time limits for procedures or simplifying the processing of requests to take charge or take back, or establishing procedures for the performance of transfers.
10. Continuity between the system for determining the Member State responsible established by the Dublin Convention and the system established by this Regulation should be ensured. Similarly, consistency should be ensured between this Regulation and Council Regulation (EC) No 2725/2000 of 11 December 2000 concerning the establishment of «Eurodac» for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention⁵.
11. The operation of the Eurodac system, as established by Regulation (EC) No 2725/2000 and in particular the implementation of Articles 4 and 8 contained therein should facilitate the implementation of this Regulation.
12. With respect to the treatment of persons falling within the scope of this Regulation, Member States are bound by obligations under instruments of international law to which they are party.
13. The measures necessary for the implementation of this Regulation should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission⁶.
14. The application of the Regulation should be evaluated at regular intervals.
15. The Regulation observes the fundamental rights and principles which are acknowledged in particular in the Charter of Fundamental Rights of the European Union⁷. In particular, it seeks to ensure full observance of the right to asylum guaranteed by Article 18.

fellesskapspolitikk med hensyn til vilkår for innreise og opphold for borgere av tredjeland, herunder en felles innsats for å forvalte de ytre grenser, krever at de ulike ansvarskriteriene veies opp mot hverandre i solidarisk ånd.

9. Anvendelsen av denne forordning kan gjøres lettere og forordningen mer effektiv gjennom bilaterale ordninger medlemsstatene imellom for å bedre kommunikasjonen mellom de ansvarlige etater, korte ned fristene for prosedyrer eller forenkle behandlingen av anmodninger om å overta ansvaret for eller ta tilbake asylsøkere, eller for å fastsette nærmere regler for iverksetting av overføringer.
10. Det bør sikres kontinuitet mellom systemet for fastsettelse av hvilken medlemsstat som er ansvarlig, opprettet ved Dublin-konvensjonen, og systemet opprettet ved denne forordning. Likeledes bør det sikres samsvar mellom denne forordning og rådsforordning (EF) nr. 2725/2000 av 11. desember 2000 om opprettelse av «Eurodac» for sammenlikning av fingeravtrykk med henblikk på en effektiv gjennomføring av Dublin-konvensjonen.⁵
11. Driften av Eurodac-systemet, opprettet ved forordning (EF) nr. 2725/2000, særlig gjennomføringen av artikkel 4 og 8 i forordningen, skal lette gjennomføringen av denne forordning.
12. Med hensyn til behandlingen av personer som hører inn under denne forordningens virkeområde, er medlemsstatene bundet av forpliktelser i folkerettslige instrumenter de er part i.
13. Tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, skal vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.⁶
14. Anvendelsen av forordningen bør evalueres jevnlig.
15. Forordningen overholder de grunnleggende rettigheter og prinsipper som særlig anerkjennes i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.⁷ Den søker særlig å sikre at asylretten garantert i artikkel 18 fullt ut overholdes.

⁵ OJ L 316, 15.12.2000, p. 1.

⁶ OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁷ OJ C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁵ EFT nr. L 316 av 15.12.2000, s. 1.

⁶ EFT nr. L 184 av 17.7.1999, s. 23.

⁷ EFT nr. C 364 av 18.12.2000, s. 1.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

16. Since the objective of the proposed measure, namely the establishment of criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national, cannot be sufficiently achieved by the Member States and, given the scale and effects, can therefore be better achieved at Community level, the Community may adopt measures in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Regulation does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective.
17. In accordance with Article 3 of the Protocol on the position of the United Kingdom and Ireland, annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, the United Kingdom and Ireland gave notice, by letters of 30 October 2001, of their wish to take part in the adoption and application of this Regulation.
18. In accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of Denmark, annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, Denmark does not take part in the adoption of this Regulation and is not bound by it nor subject to its application.
19. The Dublin Convention remains in force and continues to apply between Denmark and the Member States that are bound by this Regulation until such time an agreement allowing Denmark's participation in the Regulation has been concluded,
16. Etersom medlemsstatene ikke i tilstrekkelig grad kan oppfylle målet med det foreslåtte tiltak, nemlig å fastsette kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat av en borger av et tredjeland, og målet følgelig lettere kan oppfylles på fellesskapsnivå, omfang og virkning tatt i betraktning, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i denne artikkel går denne forordning ikke ut over det som er nødvendig for å oppfylle dette målet.
17. Det forente kongerike og Irland har, i samsvar med artikkel 3 i protokollen om Det forente kongerikes og Irlands stilling vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, i brev av 30. oktober 2001 gitt underretning om sitt ønske om å delta i vedtakelsen og anvendelsen av denne forordning.
18. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning og er følgelig verken bundet eller omfattet av anvendelsen av forordningen.
19. Dublin-konvensjonen forblir i kraft og får fortsatt anvendelse mellom Danmark og de medlemsstater som er bundet av denne forordning, inntil det inngås en avtale som gjør det mulig for Danmark å delta i forordningen,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Chapter I

Subject-matter and definitions

Article 1

This Regulation lays down the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for asylum lodged in one of the Member States by a third-country national.

Article 2

For the purposes of this Regulation:

- a. «third-country national» means anyone who is not a citizen of the Union within the meaning of

Kapittel I

Saksområde og definisjoner

Artikkel 1

Denne forordning fastsetter kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat av en borger av et tredjeland.

Artikkel 2

I denne forordning menes med

- a. «borger av et tredjeland»: enhver som ikke er borger av Unionen etter artikkel 17 nr. 1 i trak-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Article 17(1) of the Treaty establishing the European Community;

- b. «Geneva Convention» means the Convention of 28 July 1951 relating to the status of refugees, as amended by the New York Protocol of 31 January 1967;
- c. «application for asylum» means the application made by a third-country national which can be understood as a request for international protection from a Member State, under the Geneva Convention. Any application for international protection is presumed to be an application for asylum, unless a third-country national explicitly requests another kind of protection that can be applied for separately;
- d. «applicant» or «asylum seeker» means a third country national who has made an application for asylum in respect of which a final decision has not yet been taken;
- e. «examination of an asylum application» means any examination of, or decision or ruling concerning, an application for asylum by the competent authorities in accordance with national law except for procedures for determining the Member State responsible in accordance with this Regulation;
- f. «withdrawal of the asylum application» means the actions by which the applicant for asylum terminates the procedures initiated by the submission of his application for asylum, in accordance with national law, either explicitly or tacitly;
- g. «refugee» means any third-country national qualifying for the status defined by the Geneva Convention and authorised to reside as such on the territory of a Member State;
- h. «unaccompanied minor» means unmarried persons below the age of eighteen who arrive in the territory of the Member States unaccompanied by an adult responsible for them whether by law or by custom, and for as long as they are not effectively taken into the care of such a person; it includes minors who are left unaccompanied after they have entered the territory of the Member States;
- i. «family members» means insofar as the family already existed in the country of origin, the following members of the applicant's family who are present in the territory of the Member States:
- i. the spouse of the asylum seeker or his or her unmarried partner in a stable relationship, where the legislation or practice of the Member State concerned treats unmarried
- taten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
- b. «Genève-konvensjonen»: konvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967,
- c. «asylsøknad»: søknad fremlagt av en borger av et tredjeland som kan forstås som en anmodning til en medlemsstat om internasjonal beskyttelse i henhold til Genève-konvensjonen. Enhver søknad om internasjonal beskyttelse formodes å være en asylsøknad, med mindre en borger av et tredjeland uttrykkelig ber om en annen form for beskyttelse som det kan søkes om separat,
- d. «søker» eller «asylsøker»: en borger av et tredjeland som har fremlagt en asylsøknad som det ikke er truffet endelig vedtak om,
- e. «behandling av en asylsøknad»: enhver behandling av eller ethvert vedtak eller enhver dom avsagt i forbindelse med en asylsøknad av de kompetente myndigheter i samsvar med nasjonal rett, med unntak av prosedyrene for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig etter denne forordning,
- f. «tilbaketrekking av en asylsøknad»: de handlinger hvorved asylsøkeren uttrykkelig eller stilltiende avslutter prosedyrene som ble innledet med framleggingen av asylsøknaden, i samsvar med nasjonal rett ,
- g. «flyktning»: enhver borger av et tredjeland som oppfyller de nødvendige vilkår for å få status som definert i Genève-konvensjonen, og som har tillatelse til å oppholde seg som sådan på en medlemsstats territorium,
- h. «enslig mindreårig»: ugifte personer under atten år som ankommer medlemsstatenes territorium uten følge av en voksen person som ved lov eller sedvane er ansvarlig for dem, og så lenge de i realiteten ikke tas hånd om av en slik person; uttrykket omfatter mindreårige som blir alene etter innreise på medlemsstatenes territorium,
- i. «familiemedlemmer»: forutsatt at familien allerede eksisterte i hjemlandet, følgende medlemmer av asylsøkerens familie som befinner seg på medlemsstatenes territorium:
- i. asylsøkerens ektefelle eller hans eller hennes ugifte partner i et stabilt forhold når vedkommende medlemsstats lovgivning eller praksis behandler ugifte par likeverdige

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

- couples in a way comparable to married couples under its law relating to aliens;
- ii. the minor children of couples referred to in point (i) or of the applicant, on condition that they are unmarried and dependent and regardless of whether they were born in or out of wedlock or adopted as defined under the national law;
 - iii. the father, mother or guardian when the applicant or refugee is a minor and unmarried;
- j. «residence document» means any authorisation issued by the authorities of a Member State authorising a third-country national to stay in its territory, including the documents substantiating the authorisation to remain in the territory under temporary protection arrangements or until the circumstances preventing a removal order from being carried out no longer apply, with the exception of visas and residence authorisations issued during the period required to determine the responsible Member State as established in this Regulation or during examination of an application for asylum or an application for a residence permit;
- k. «visa» means the authorisation or decision of a Member State required for transit or entry for an intended stay in that Member State or in several Member States. The nature of the visa shall be determined in accordance with the following definitions:
- i. «long-stay visa» means the authorisation or decision of a Member State required for entry for an intended stay in that Member State of more than three months;
 - ii. «short-stay visa» means the authorisation or decision of a Member State required for entry for an intended stay in that State or in several Member States for a period whose total duration does not exceed three months;
 - iii. «transit visa» means the authorisation or decision of a Member State for entry for transit through the territory of that Member State or several Member States, except for transit at an airport;
 - iv. «airport transit visa» means the authorisation or decision allowing a third-country national specifically subject to this requirement to pass through the transit zone of an airport, without gaining access to the national territory of the Member State con-
- med ektepar i henhold til statens utlendingslov,
- ii. mindreårige barn av par nevnt i i) eller av asylsøkeren, forutsatt at de er ugifte og forsørges av paret eller asylsøkeren, og uten hensyn til om de er født i eller utenfor ekteskap eller etter nasjonal rett er adoptert,
 - iii. far, mor eller verge når asylsøkeren eller flyktningen er en ugift mindreårig,
- j. «oppholdsdokument»: enhver tillatelse utstedt av en medlemsstats myndigheter som gir en borger av et tredjeland rett til å oppholde seg på dens territorium, herunder dokumenter som bekrefter retten til opphold på territoriet i henhold til midlertidige beskyttelsesordninger eller til det ikke lenger er noe til hinder for at et vedtak om bortvisning kan gjennomføres, med unntak av visum og tillatelse til å bli i landet utstedt i løpet av det tidsrom som kreves for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig etter denne forordning, eller under behandlingen av en søknad om asyl eller en søknad om oppholdstillatelse,
- k. «visum»: tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som kreves ved gjennomreise eller innreise med henblikk på et planlagt opphold i vedkommende medlemsstat eller i flere medlemsstater. Type visum bestemmes i samsvar med følgende definisjoner :
- i. med «visum for langtidsopphold» menes tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som kreves ved innreise med henblikk på et planlagt opphold i vedkommende medlemsstat av mer enn tre måneders varighet,
 - ii. med «visum for korttidsopphold» menes tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som kreves ved innreise med henblikk på et planlagt opphold i vedkommende medlemsstat eller i flere medlemsstater på til sammen høyst tre måneder,
 - iii. med «transittvisum» menes tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som kreves ved innreise med henblikk på å reise gjennom vedkommende medlemsstats eller flere medlemsstaters territorium, med unntak av transitt i en lufthavn,
 - iv. med «lufthavntransittvisum» menes tillatelse eller vedtak som gir en borger av et tredjeland særskilt underlagt dette krav rett til å passere gjennom transittområdet i en lufthavn uten å få adgang til vedkommende medlemsstats nasjonale territorium, ved

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

cerned, during a stopover or a transfer between two sections of an international flight.

mellomlanding eller overføring mellom to etapper av en internasjonal flyging.

Chapter II

General principles

Article 3

1. Member States shall examine the application of any third-country national who applies at the border or in their territory to any one of them for asylum. The application shall be examined by a single Member State, which shall be the one which the criteria set out in Chapter III indicate is responsible.
2. By way of derogation from paragraph 1, each Member State may examine an application for asylum lodged with it by a third-country national, even if such examination is not its responsibility under the criteria laid down in this Regulation. In such an event, that Member State shall become the Member State responsible within the meaning of this Regulation and shall assume the obligations associated with that responsibility. Where appropriate, it shall inform the Member State previously responsible, the Member State conducting a procedure for determining the Member State responsible or the Member State which has been requested to take charge of or take back the applicant.
3. Any Member State shall retain the right, pursuant to its national laws, to send an asylum seeker to a third country, in compliance with the provisions of the Geneva Convention.
4. The asylum seeker shall be informed in writing in a language that he or she may reasonably be expected to understand regarding the application of this Regulation, its time limits and its effects.

Article 4

1. The process of determining the Member State responsible under this Regulation shall start as soon as an application for asylum is first lodged with a Member State.
2. An application for asylum shall be deemed to have been lodged once a form submitted by the applicant for asylum or a report prepared by the authorities has reached the competent authorities of the Member State concerned. Where an application is not made in writing,

Kapittel II

Alminnelige prinsipper

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal behandle enhver asylsøknad som fremlegges av en borger av et tredjeland på grensen eller på territoriet til en av dem. Søknaden skal behandles av en enkelt medlemsstat, som skal være den medlemsstat som etter kriteriene fastsatt i kapittel III er ansvarlig.
2. Som unntak fra nr. 1 kan hver medlemsstat behandle en asylsøknad den får fremlagt av en borger av et tredjeland, selv om slik behandling ikke er dens ansvar etter kriteriene fastsatt i denne forordning. I så fall skal vedkommende medlemsstat være ansvarlig etter denne forordning, og skal påta seg de forpliktelser som følger av dette ansvar. Den skal eventuelt underrette den medlemsstat som var ansvarlig tidligere, den medlemsstat som gjennomfører en prosedyre for å fastslå hvilken medlemsstat som er ansvarlig, eller den medlemsstat som er bedt om å overta ansvaret for eller ta tilbake asylsøkeren.
3. Enhver medlemsstat beholder i henhold til sin nasjonale lovgivning retten til å sende en asylsøker til et tredjeland, under overholdelse av bestemmelsene i Genève-konvensjonen .
4. Asylsøkeren skal ha skriftlig underretning på et språk som det med rimelighet kan forventes at han eller hun forstår, om anvendelsen av denne forordning, dens frister og virkning.

Artikkel 4

1. Prosedyren for å avgjøre hvilken medlemsstat som etter denne forordning er ansvarlig, skal innledes så snart en asylsøknad fremlegges for første gang i en medlemsstat.
2. En asylsøknad anses som fremlagt når et skjem forelagt av asylsøkeren eller en rapport utarbeidet av myndighetene er mottatt av vedkommende medlemsstats kompetente myndigheter. Dersom det ikke fremlegges skriftlig søknad, skal det være kortest mulig tid fra in-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

the time elapsing between the statement of intention and the preparation of a report should be as short as possible.

3. For the purposes of this Regulation, the situation of a minor who is accompanying the asylum seeker and meets the definition of a family member set out in Article 2, point (i), shall be indissociable from that of his parent or guardian and shall be a matter for the Member State responsible for examining the application for asylum of that parent or guardian, even if the minor is not individually an asylum seeker. The same treatment shall be applied to children born after the asylum seeker arrives in the territory of the Member States, without the need to initiate a new procedure for taking charge of them.

4. Where an application for asylum is lodged with the competent authorities of a Member State by an applicant who is in the territory of another Member State, the determination of the Member State responsible shall be made by the Member State in whose territory the applicant is present. The latter Member State shall be informed without delay by the Member State which received the application and shall then, for the purposes of this Regulation, be regarded as the Member State with which the application for asylum was lodged.

The applicant shall be informed in writing of this transfer and of the date on which it took place.

5. An asylum seeker who is present in another Member State and there lodges an application for asylum after withdrawing his application during the process of determining the Member State responsible shall be taken back, under the conditions laid down in Article 20, by the Member State with which that application for asylum was lodged, with a view to completing the process of determining the Member State responsible for examining the application for asylum.

This obligation shall cease, if the asylum seeker has in the meantime left the territories of the Member States for a period of at least three months or has obtained a residence document from a Member State.

tensjonserklæringen fremlegges og til det er utarbeidet en rapport.

3. Ved anvendelsen av denne forordning skal situasjonen til en mindreårig som ledsager asylsøkeren og som oppfyller kravene i definisjonen av et familiemedlem fastsatt i artikkel 2 bokstav i), være uløselig forbundet med forelders eller vergens situasjon og skal være et anliggende for den medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av vedkommende forelders eller verges asylsøknad, selv om den mindreårige selv ikke er asylsøker. Samme behandling gis barn født etter at asylsøkeren har ankommet medlemsstatenes territorium, uten at det er nødvendig å innlede en ny prosedyre for å overta ansvaret for dem.

4. Dersom en asylsøker som befinner seg på en medlemsstats territorium, framlegger en asylsøknad for en annen medlemsstats kompetente myndigheter, skal den medlemsstat på hvis territorium asylsøkeren befinner seg, fastsette hvilken medlemsstat som er ansvarlig. Den medlemsstat på hvis territorium asylsøkeren befinner seg, skal uten opphold underrettes av den medlemsstat som mottok asylsøknaden, og betraktes deretter, ved anvendelsen av denne forordning, som den medlemsstat der asylsøknaden er fremlagt.

Asylsøkeren skal underrettes skriftlig om overføringen og på hvilken dato den fant sted.

5. En asylsøker som befinner seg i en annen medlemsstat og som har fremlagt asylsøknad der etter å ha trukket tilbake søknaden under prosedyren for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig, skal tas tilbake, etter vilkårene fastsatt i artikkel 20, av den medlemsstat der asylsøknaden er fremlagt, for å fullføre prosedyren for å fastslå hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.

Denne forpliktelsen opphører dersom asylsøkeren i mellomtiden har forlatt medlemsstatenes territorium i et tidsrom på minst tre måneder, eller har fått utstedt oppholdsdokument av en medlemsstat.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innleggelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Chapter III

Hierarchy of criteria

Article 5

1. The criteria for determining the Member State responsible shall be applied in the order in which they are set out in this Chapter.
2. The Member State responsible in accordance with the criteria shall be determined on the basis of the situation obtaining when the asylum seeker first lodged his application with a Member State.

Article 6

Where the applicant for asylum is an unaccompanied minor, the Member State responsible for examining the application shall be that where a member of his or her family is legally present, provided that this is in the best interest of the minor.

In the absence of a family member, the Member State responsible for examining the application shall be that where the minor has lodged his or her application for asylum.

Article 7

Where the asylum seeker has a family member, regardless of whether the family was previously formed in the country of origin, who has been allowed to reside as a refugee in a Member State, that Member State shall be responsible for examining the application for asylum, provided that the persons concerned so desire.

Article 8

If the asylum seeker has a family member in a Member State whose application has not yet been the subject of a first decision regarding the substance, that Member State shall be responsible for examining the application for asylum, provided that the persons concerned so desire.

Article 9

1. Where the asylum seeker is in possession of a valid residence document, the Member State which issued the document shall be responsible for examining the application for asylum.
2. Where the asylum seeker is in possession of a valid visa, the Member State which issued the visa shall be responsible for examining the application for asylum, unless the visa was issued

Kapittel III

Kriterienes trinnhøyde

Artikkel 5

1. Kriteriene for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig, skal anvendes i den rekkefølge de er oppført i dette kapittel.
2. Fastsettelse av hvilken medlemsstat som er ansvarlig etter kriteriene, skjer på grunnlag av den situasjonen som forelå på det tidspunkt asylsøkeren for første gang framla sin asylsøknad for en medlemsstat.

Artikkel 6

Når asylsøkeren er en enslig mindreårig, skal medlemsstaten der et medlem av hans eller hennes familie lovlig befinner seg, være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, forutsatt at dette er det beste for den mindreårige.

I fravær av et familiemedlem skal medlemsstaten der den mindreårige har fremlagt sin asylsøknad, være ansvarlig for behandlingen av søknaden.

Artikkel 7

Når en asylsøker har et familiemedlem som, uten hensyn til om familien ble stiftet tidligere i hjemlandet, har fått rett til opphold som flyktning i en medlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, forutsatt at de berørte personer ønsker det.

Artikkel 8

Dersom asylsøkeren har et familiemedlem i en medlemsstat og det ennå ikke er truffet en første realitetsavgjørelse om dette familiemedlemmets asylsøknad, er vedkommende medlemsstat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, forutsatt at de berørte personer ønsker det.

Artikkel 9

1. Når asylsøkeren er i besittelse av gyldig oppholdsdokument, er medlemsstaten som utstedte dokumentet, ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.
2. Når asylsøkeren er i besittelse av gyldig visum, skal medlemsstaten som utstedte visumet, være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, med mindre visumet ble utstedt på vegne

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

when acting for or on the written authorisation of another Member State. In such a case, the latter Member State shall be responsible for examining the application for asylum. Where a Member State first consults the central authority of another Member State, in particular for security reasons, the latter's reply to the consultation shall not constitute written authorisation within the meaning of this provision.

3. Where the asylum seeker is in possession of more than one valid residence document or visa issued by different Member States, the responsibility for examining the application for asylum shall be assumed by the Member States in the following order:

- a. the Member State which issued the residence document conferring the right to the longest period of residency or, where the periods of validity are identical, the Member State which issued the residence document having the latest expiry date;
- b. the Member State which issued the visa having the latest expiry date where the various visas are of the same type;
- c. where visas are of different kinds, the Member State which issued the visa having the longest period of validity, or, where the periods of validity are identical, the Member State which issued the visa having the latest expiry date.

4. Where the asylum seeker is in possession only of one or more residence documents which have expired less than two years previously or one or more visas which have expired less than six months previously and which enabled him actually to enter the territory of a Member State, paragraphs 1, 2 and 3 shall apply for such time as the applicant has not left the territories of the Member States.

Where the asylum seeker is in possession of one or more residence documents which have expired more than two years previously or one or more visas which have expired more than six months previously and enabled him actually to enter the territory of a Member State and where he has not left the territories of the Member States, the Member State in which the application is lodged shall be responsible.

5. The fact that the residence document or visa was issued on the basis of a false or assumed identity or on submission of forged, counterfeit or invalid documents shall not prevent responsibility being allocated to the Member State which issued it. However, the Member State issuing the residence document or visa shall

av eller etter skriftlig fullmakt fra en annen medlemsstat. I så fall er sistnevnte medlemsstat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Når en medlemsstat på forhånd konsulterer den sentrale myndighet i en annen medlemsstat, særlig av sikkerhetshensyn, skal sistnevntes svar på konsultasjonen ikke utgjøre en skriftlig fullmakt i henhold til denne bestemmelse.

3. Når asylsøkeren er i besittelse av flere gyldige oppholdsdokumenter eller visa som er utstedt av forskjellige medlemsstater, er medlemsstatene i følgende rekkefølge ansvarlige for behandlingen av asylsøknaden:

- a. Medlemsstaten som har utstedt oppholdsdokumentet som gir rett til lengst opphold, eller medlemsstaten som har utstedt oppholdsdokumentet som utløper senest, når varigheten er den samme.
- b. Medlemsstaten som har utstedt det visum som utløper senest, når det dreier seg om visa av samme type.
- c. Medlemsstaten som har utstedt visumet med lengst varighet, når visaene er av forskjellig type, eller medlemsstaten som har utstedt visumet som utløper senest, når varigheten er den samme.

4. Når asylsøkeren bare er i besittelse av et eller flere oppholdsdokumenter som utløp for mindre enn to år siden, eller et eller flere visa som utløp for mindre enn seks måneder siden, og som faktisk har gjort ham i stand til å reise inn på en medlemsstats territorium, får nr. 1, 2 og 3 anvendelse så lenge asylsøkeren ikke har forlatt medlemsstatenes territorium.

Når asylsøkeren er i besittelse av et eller flere oppholdsdokumenter som utløp for mer enn to år siden, eller et eller flere visa som utløp for mer enn seks måneder siden, og som faktisk har gjort ham i stand til å reise inn på en medlemsstats territorium, og han ikke har forlatt medlemsstatenes territorium, skal medlemsstaten der asylsøknaden ble fremlagt, være ansvarlig.

5. Det forhold at oppholdsdokumentet eller visumet ble utstedt på grunnlag av falsk eller påtatt identitet eller etter framlegging av forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for at ansvaret legges til den medlemsstat som har utstedt dokumentet eller visumet. Medlemsstaten som har utstedt oppholdsdoku-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innleggelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

not be responsible if it can establish that a fraud was committed after the document or visa had been issued.

mentet eller visumet, er imidlertid ikke ansvarlig dersom den kan godtgjøre at bedrageriet ble begått etter at dokumentet eller visumet var utstedt.

Article 10

1. Where it is established, on the basis of proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 18(3), including the data referred to in Chapter III of Regulation (EC) No 2725/2000, that an asylum seeker has irregularly crossed the border into a Member State by land, sea or air having come from a third country, the Member State thus entered shall be responsible for examining the application for asylum. This responsibility shall cease 12 months after the date on which the irregular border crossing took place.
2. When a Member State cannot or can no longer be held responsible in accordance with paragraph 1, and where it is established, on the basis of proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 18(3), that the asylum seeker – who has entered the territories of the Member States irregularly or whose circumstances of entry cannot be established – at the time of lodging the application has been previously living for a continuous period of at least five months in a Member State, that Member State shall be responsible for examining the application for asylum. If the applicant has been living for periods of time of at least five months in several Member States, the Member State where this has been most recently the case shall be responsible for examining the application.

Article 11

1. If a third-country national enters into the territory of a Member State in which the need for him or her to have a visa is waived, that Member State shall be responsible for examining his or her application for asylum.
2. The principle set out in paragraph 1 does not apply, if the third-country national lodges his or her application for asylum in another Member State, in which the need for him or her to have a visa for entry into the territory is also waived. In this case, the latter Member State shall be responsible for examining the application for asylum.

Artikkel 10

1. Når det på grunnlag av bevis eller indisier beskrevet i de to listene nevnt i artikkel 18 nr. 3, herunder opplysninger omhandlet i kapittel III i forordning (EF) nr. 2725/2000, er fastslått at en asylsøker ulovlig har krysset grensen til en medlemsstat fra et tredjeland via land-, sjø- eller luftveien, skal medlemsstaten der innreisen fant sted, være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Dette ansvar opphører tolv måneder etter den dag den ulovlige grensepasseringen fant sted.
2. Når en medlemsstat ikke kan eller ikke lenger kan holdes ansvarlig etter nr. 1, og når det på grunnlag av bevis eller indisier beskrevet i de to listene nevnt i artikkel 18 nr. 3 er fastslått at asylsøkeren, når denne ulovlig har reist inn på medlemsstatenes territorium eller omstendighetene rundt vedkommendes innreise ikke kan fastslås, på det tidspunkt asylsøknaden ble fremlagt, tidligere har oppholdt seg i en medlemsstat sammenhengende i minst fem måneder, skal vedkommende medlemsstat være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Dersom asylsøkeren har oppholdt seg i flere medlemsstater i tidsrom på minst fem måneder, er medlemsstaten der dette senest har funnet sted, ansvarlig for behandlingen av søknaden.

Artikkel 11

1. Dersom en borger av et tredjeland reiser inn på en medlemsstats territorium der han eller hun er fritatt for visumplikt, skal denne medlemsstaten være ansvarlig for behandlingen av hans eller hennes asylsøknad.
2. Prinsippet anført i nr. 1 får ikke anvendelse dersom en borger av et tredjeland legger fram sin asylsøknad i en annen medlemsstat der han eller hun også er fritatt for visumplikt ved innreise. I så fall er sistnevnte medlemsstat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Article 12

Where the application for asylum is made in an international transit area of an airport of a Member State by a third-country national, that Member State shall be responsible for examining the application.

Article 13

Where no Member State responsible for examining the application for asylum can be designated on the basis of the criteria listed in this Regulation, the first Member State with which the application for asylum was lodged shall be responsible for examining it.

Article 14

Where several members of a family submit applications for asylum in the same Member State simultaneously, or on dates close enough for the procedures for determining the Member State responsible to be conducted together, and where the application of the criteria set out in this Regulation would lead to them being separated, the Member State responsible shall be determined on the basis of the following provisions:

- a. responsibility for examining the applications for asylum of all the members of the family shall lie with the Member State which the criteria indicate is responsible for taking charge of the largest number of family members;
- b. failing this, responsibility shall lie with the Member State which the criteria indicate is responsible for examining the application of the oldest of them.

Chapter IV

Humanitarian clause

Article 15

1. Any Member State, even where it is not responsible under the criteria set out in this Regulation, may bring together family members, as well as other dependent relatives, on humanitarian grounds based in particular on family or cultural considerations. In this case that Member State shall, at the request of another Member State, examine the application for asylum of the person concerned. The persons concerned must consent.
2. In cases in which the person concerned is de-

Artikkel 12

Når en asylsøknad fremlegges i et internasjonalt transittområde i en lufthavn i en medlemsstat av en borger av et tredjeland, er denne medlemsstaten ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.

Artikkel 13

Når det ikke kan avgjøres hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden på grunnlag av kriteriene i denne forordning, skal medlemsstaten som først fikk fremlagt asylsøknaden, være ansvarlig for behandling.

Artikkel 14

Når flere medlemmer av en familie legger fram asylsøknad i samme medlemsstat samtidig eller på datoer som er tilstrekkelig nær i tid til at det kan gjennomføres felles prosedyre for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig, og når anvendelsen av kriteriene i denne forordning ville føre til at de ble skilt fra hverandre, skal avgjørelsen om hvilken medlemsstat som er ansvarlig, treffes på grunnlag av følgende bestemmelser:

- a. Ansvaret for behandlingen av asylsøknadene til samtlige familiemedlemmer påhviler medlemsstaten som etter kriteriene er ansvarlig for å overta ansvaret for størst antall familiemedlemmer.
- b. Dersom denne løsningen ikke er mulig, påhviler ansvaret medlemsstaten som etter kriteriene er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden til det eldste familiemedlemmet.

Kapittel IV

Humanitær klausul

Artikkel 15

1. En medlemsstat kan, selv om den ikke er ansvarlig for behandlingen etter kriteriene fastsatt i denne forordning, føre familiemedlemmer samt andre forsørgede slektninger sammen av humanitære grunner, særlig av familiemessige eller kulturelle hensyn. I så fall skal denne medlemsstat etter anmodning fra en annen medlemsstat behandle vedkommendes asylsøknad. De berørte personer må gi sitt samtykke.
2. Når vedkommende er avhengig av den annens

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

pendent on the assistance of the other on account of pregnancy or a new-born child, serious illness, severe handicap or old age, Member States shall normally keep or bring together the asylum seeker with another relative present in the territory of one of the Member States, provided that family ties existed in the country of origin.

3. If the asylum seeker is an unaccompanied minor who has a relative or relatives in another Member State who can take care of him or her, Member States shall if possible unite the minor with his or her relative or relatives, unless this is not in the best interests of the minor.
4. Where the Member State thus approached accedes to the request, responsibility for examining the application shall be transferred to it.
5. The conditions and procedures for implementing this Article including, where appropriate, conciliation mechanisms for settling differences between Member States concerning the need to unite the persons in question, or the place where this should be done, shall be adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

Chapter V

Taking charge and taking back

Article 16

1. The Member State responsible for examining an application for asylum under this Regulation shall be obliged to:
 - a. take charge, under the conditions laid down in Articles 17 to 19, of an asylum seeker who has lodged an application in a different Member State;
 - b. complete the examination of the application for asylum;
 - c. take back, under the conditions laid down in Article 20, an applicant whose application is under examination and who is in the territory of another Member State without permission;
 - d. take back, under the conditions laid down in Article 20, an applicant who has withdrawn the application under examination and made an application in another Member State;
 - e. take back, under the conditions laid down in Article 20, a third-country national whose application it has rejected and who is in the

hjelp på grunn av graviditet eller et nyfødt barn, alvorlig sykdom, sterk funksjonshemming eller høy alder, skal medlemsstatene normalt holde eller føre asylsøkeren sammen med en annen slektning som befinner seg på en medlemsstats territorium, forutsatt at familiebandene eksisterte i hjemlandet.

3. Dersom asylsøkeren er en enslig mindreårig som har en eller flere slektninger i en annen medlemsstat som kan ta hånd om ham eller henne, skal medlemsstatene om mulig forene den mindreårige med slektningen eller slektningene, med mindre dette ikke er det beste for den mindreårige.
4. Dersom den forespurte medlemsstat etterkommer anmodningen, overføres ansvaret for behandlingen av søknaden til denne stat.
5. Vilkår og nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel, herunder eventuelt samrådsmekanismer for å bilegge uenighet mellom medlemsstatene om nødvendigheten av å forene vedkommende personer eller hvor dette skal skje, vedtas i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Kapittel V

Overtakelse og tilbaketakelse

Artikkel 16

1. Medlemsstaten som etter denne forordning er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, er forpliktet til å:
 - a. overta, etter vilkårene fastsatt i artikkel 17 til 19, ansvaret for en asylsøker som har fremlagt asylsøknad i en annen medlemsstat,
 - b. fullføre behandlingen av asylsøknaden,
 - c. ta tilbake en asylsøker etter vilkårene fastsatt i artikkel 20, når asylsøkerens søknad er under behandling og asylsøkeren oppholder seg på en annen medlemsstats territorium uten tillatelse,
 - d. ta tilbake, etter vilkårene fastsatt i artikkel 20, en asylsøker som har trukket tilbake søknaden under behandlingen, og som har fremlagt søknad i en annen medlemsstat,
 - e. ta tilbake en borger av et tredjeland etter vilkårene fastsatt i artikkel 20, når den har avslått vedkommendes søknad og vedkom-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

territory of another Member State without permission. 2. Where a Member State issues a residence document to the applicant, the obligations specified in paragraph 1 shall be transferred to that Member State. 3. The obligations specified in paragraph 1 shall cease where the third-country national has left the territory of the Member States for at least three months, unless the third-country national is in possession of a valid residence document issued by the Member State responsible. 4. The obligations specified in paragraph 1(d) and (e) shall likewise cease once the Member State responsible for examining the application has adopted and actually implemented, following the withdrawal or rejection of the application, the provisions that are necessary before the third-country national can go to his country of origin or to another country to which he may lawfully travel.	mende oppholder seg på en annen medlemsstats territorium uten tillatelse. 2. Når en medlemsstat utsteder et oppholdsdokument til en asylsøker, overføres forpliktelsene angitt i nr. 1 til denne medlemsstaten. 3. Forpliktelsene i nr. 1 opphører dersom en borger av et tredjeland har forlatt medlemsstatenes territorium i minst tre måneder, med mindre vedkommende er i besittelse av et gyldig oppholdsdokument utstedt av den ansvarlige medlemsstat. 4. Likeledes opphører forpliktelsene i nr. 1 bokstav d) og e) når medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, som følge av tilbaketrekking av eller avslag på søknaden har vedtatt og faktisk gjennomført de nødvendige bestemmelser for at en borger av et tredjeland kan reise til sitt hjemland eller til et annet land han lovlig kan reise til.

Article 17

1. Where a Member State with which an application for asylum has been lodged considers that another Member State is responsible for examining the application, it may, as quickly as possible and in any case within three months of the date on which the application was lodged within the meaning of Article 4(2), call upon the other Member State to take charge of the applicant.

Where the request to take charge of an applicant is not made within the period of three months, responsibility for examining the application for asylum shall lie with the Member State in which the application was lodged.

2. The requesting Member State may ask for an urgent reply in cases where the application for asylum was lodged after leave to enter or remain was refused, after an arrest for an unlawful stay or after the service or execution of a removal order and/or where the asylum seeker is held in detention.

The request shall state the reasons warranting an urgent reply and the period within which a reply is expected. This period shall be at least one week.

3. In both cases, the request that charge be taken by another Member State shall be made using a standard form and including proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 18(3) and/or relevant elements from the asylum seeker's statement, en-

Artikkel 17

1. Når en medlemsstat som har fått fremlagt en asylsøknad, mener at en annen medlemsstat er ansvarlig for behandlingen av søknaden, kan den snarest mulig og i alle tilfelle innen tre måneder etter at asylsøknaden ble fremlagt i henhold til artikkel 4 nr. 2, anmode den andre medlemsstaten om å overta ansvaret for søkeren.

Når det ikke fremmes anmodning om å overta ansvaret for en asylsøker innen fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen av asylsøknaden den medlemsstat der søknaden ble fremlagt.

2. Den anmodende medlemsstat kan be om hurtig svar dersom asylsøknaden ble fremlagt etter avslag på søknad om innreise- eller oppholdstillatelse, etter arrestasjon for ulovlig opphold eller etter forkynnelse eller gjennomføring av et vedtak om bortvisning, og/eller dersom asylsøkeren sitter fengslet.

I anmodningen skal det oppgis hvorfor det kreves hurtig svar, samt forventet svarfrist. Svarfristen skal være på minst én uke.

3. I begge tilfeller skal anmodningen om at en annen medlemsstat overtar ansvaret, fremmes på et standardskjema og omfatte bevis eller indisier beskrevet i de to listene nevnt i artikkel 18 nr. 3 og/eller relevante deler av asylsøkerens erklæring, slik at den anmodende med-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

abling the authorities of the requested Member State to check whether it is responsible on the basis of the criteria laid down in this Regulation.

The rules on the preparation of and the procedures for transmitting requests shall be adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

lemsstats myndigheter kan undersøke om den er ansvarlig på grunnlag av kriteriene fastsatt i denne forordning.

Regler om utarbeidelse av og framgangsmåten ved oversending av anmodninger vedtas i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Article 18

1. The requested Member State shall make the necessary checks, and shall give a decision on the request to take charge of an applicant within two months of the date on which the request was received.
2. In the procedure for determining the Member State responsible for examining the application for asylum established in this Regulation, elements of proof and circumstantial evidence shall be used.
3. In accordance with the procedure referred to in Article 27(2) two lists shall be established and periodically reviewed, indicating the elements of proof and circumstantial evidence in accordance with the following criteria:
 - a. Proof:
 - i. This refers to formal proof which determines responsibility pursuant to this Regulation, as long as it is not refuted by proof to the contrary.
 - ii. The Member States shall provide the Committee provided for in Article 27 with models of the different types of administrative documents, in accordance with the typology established in the list of formal proofs.
 - b. Circumstantial evidence:
 - i. This refers to indicative elements which while being refutable may be sufficient, in certain cases, according to the evidentiary value attributed to them.
 - ii. Their evidentiary value, in relation to the responsibility for examining the application for asylum shall be assessed on a case-by-case basis.
4. The requirement of proof should not exceed what is necessary for the proper application of this Regulation.
5. If there is no formal proof, the requested Member State shall acknowledge its responsibility if the circumstantial evidence is coherent, verifiable and sufficiently detailed to establish responsibility.
6. Where the requesting Member State has plead-

Artikkel 18

1. Den anmodede medlemsstat skal foreta de nødvendige undersøkelser og ta stilling til anmodningen om å overta ansvaret for en asylsøker innen to måneder etter at anmodningen er mottatt.
2. Under prosedyren fastsatt i denne forordning for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, skal det benyttes bevismidler og indisier.
3. I samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2 skal det utarbeides to lister som skal gjennomgå jevnlig, og der bevismidler og indisier angis etter følgende kriterier:
 - a. Bevis
 - i. Dette viser til formelle bevis som fastsetter ansvarsforholdet i henhold til denne forordning, forutsatt at de ikke gjendrives ved hjelp av motbevis.
 - ii. Medlemsstatene skal sørge for at komiteen omhandlet i artikkel 27 får eksempler på ulike typer dokumenter som benyttes i forvaltningen, i samsvar med typologien fastsatt i listen over formelle bevis.
 - b. Indisier
 - i. Dette viser til indikasjoner som til tross for at de kan gjendrives, i visse tilfeller kan være tilstrekkelige ut fra den bevisverdien de tillegges.
 - ii. Deres bevisverdi når det gjelder ansvaret for behandlingen av asylsøknaden, vurderes i hvert enkelt tilfelle.
4. Kravet til bevis skal ikke være strengere enn det som er nødvendig for at denne forordning skal anvendes etter sin hensikt.
5. Dersom det ikke foreligger formelle bevis, skal den anmodede medlemsstat erkjenne sitt ansvar såfremt indisiene er konsekvente, kan verifiseres og er tilstrekkelig detaljerte til å fastsette ansvarsforholdet.
6. Når den anmodende medlemsstat i samsvar

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

ed urgency, in accordance with the provisions of Article 17(2), the requested Member State shall make every effort to conform to the time limit requested. In exceptional cases, where it can be demonstrated that the examination of a request for taking charge of an applicant is particularly complex, the requested Member State may give the reply after the time limit requested, but in any case within one month. In such situations the requested Member State must communicate its decision to postpone a reply to the requesting Member State within the time limit originally requested.

7. Failure to act within the two-month period mentioned in paragraph 1 and the one-month period mentioned in paragraph 6 shall be tantamount to accepting the request, and entail the obligation to take charge of the person, including the provisions for proper arrangements for arrival.

Article 19

1. Where the requested Member State accepts that it should take charge of an applicant, the Member State in which the application for asylum was lodged shall notify the applicant of the decision not to examine the application, and of the obligation to transfer the applicant to the responsible Member State.
2. The decision referred to in paragraph 1 shall set out the grounds on which it is based. It shall contain details of the time limit for carrying out the transfer and shall, if necessary, contain information on the place and date at which the applicant should appear, if he is travelling to the Member State responsible by his own means. This decision may be subject to an appeal or a review. Appeal or review concerning this decision shall not suspend the implementation of the transfer unless the courts or competent bodies so decide on a case by case basis if national legislation allows for this.
3. The transfer of the applicant from the Member State in which the application for asylum was lodged to the Member State responsible shall be carried out in accordance with the national law of the first Member State, after consultation between the Member States concerned, as soon as practically possible, and at the latest within six months of acceptance of the request that charge be taken or of the decision on an appeal or review where there is a suspensive effect.

If necessary, the asylum seeker shall be sup-

med bestemmelsene i artikkel 17 nr. 2 har bedt om hurtig svar, skal den anmodede medlemsstat gjøre sitt ytterste for å overholde den angitte fristen. Når det i særlige tilfeller kan påvises at behandlingen av en anmodning om å overta ansvaret for en asylsøker er spesielt komplisert, kan den anmodede medlemsstat svare etter den angitte fristen, men må i alle tilfelle svare innen én måned. I slike situasjoner må den anmodede medlemsstat meddele den anmodende medlemsstat sin beslutning om å vente med å svare, innen den først angitte fristen.

7. Når det ikke foreligger svar ved utløpet av to månedersfristen nevnt i nr. 1 og énmånedersfristen nevnt i nr. 6, anses anmodningen som etterkommet, og den anmodede stat plikter å overta ansvaret for personen, herunder å sørge for egne tiltak med hensyn til ankomst.

Artikkel 19

1. Når den anmodede medlemsstat godtar at den skal overta ansvaret for en asylsøker, skal medlemsstaten som fikk fremlagt asylsøknaden, underrette søkeren om vedtaket om ikke å behandle søknaden og at den er forpliktet til å overføre asylsøkeren til den ansvarlige medlemsstat.
2. Vedtaket nevnt i nr. 1 skal angi på hvilket grunnlag det er truffet. Det skal inneholde nærmere opplysninger om overføringsfristen, og skal om nødvendig inneholde opplysninger om når og hvor asylsøkeren skal møte dersom han reiser til den ansvarlige medlemsstat på egen hånd. Vedtaket kan påklages eller overprøves. Klage på eller overprøving av vedtaket medfører ikke at overføringen utsettes, med mindre domstolen eller den ansvarlige instans beslutter dette i det enkelte tilfellet når dette er hjemlet i nasjonal lovgivning.
3. Overføringen av asylsøkeren fra den medlemsstat der asylsøknaden ble fremlagt, til den medlemsstat som er ansvarlig, skal skje i samsvar med førstnevnte medlemsstats nasjonale rett, og etter samråd mellom de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk mulig og senest seks måneder etter at anmodningen om overtakelse av ansvar ble etterkommet eller en klage på eller overprøving av vedtaket ble avgjort når vedtaket har oppsettende virkning.

Den anmodende medlemsstat skal om nødven-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

plied by the requesting Member State with a laissez passer of the design adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

The Member State responsible shall inform the requesting Member State, as appropriate, of the safe arrival of the asylum seeker or of the fact that he did not appear within the set time limit.

4. Where the transfer does not take place within the six months' time limit, responsibility shall lie with the Member State in which the application for asylum was lodged. This time limit may be extended up to a maximum of one year if the transfer could not be carried out due to imprisonment of the asylum seeker or up to a maximum of eighteen months if the asylum seeker absconds.
5. Supplementary rules on carrying out transfers may be adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

Article 20

1. An asylum seeker shall be taken back in accordance with Article 4(5) and Article 16(1) (c), (d) and (e) as follows:
 - a. the request for the applicant to be taken back must contain information enabling the requested Member State to check that it is responsible;
 - b. the Member State called upon to take back the applicant shall be obliged to make the necessary checks and reply to the request addressed to it as quickly as possible and under no circumstances exceeding a period of one month from the referral. When the request is based on data obtained from the Eurodac system, this time limit is reduced to two weeks;
 - c. where the requested Member State does not communicate its decision within the one month period or the two weeks period mentioned in subparagraph (b), it shall be considered to have agreed to take back the asylum seeker;
 - d. a Member State which agrees to take back an asylum seeker shall be obliged to readmit that person to its territory. The transfer shall be carried out in accordance with the national law of the requesting Member State, after consultation between the Member States concerned, as soon as practically possible, and at the latest within six months of acceptance of the request that charge be

dig utstyre asylsøkeren med passérbrev av typen vedtatt i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Medlemsstaten som er ansvarlig, skal underrette den anmodendemedlemsstat om at asylsøkeren har ankommet i god behold, eventuelt at han ikke har møtt innen den fastsatte fristen.

4. Dersom overføringen ikke finner sted innen fristen på seks måneder, påhviler ansvaret medlemsstaten som fikk fremlagt asylsøknaden. Fristen kan forlenges til høyst ett år dersom overføringen ikke kan finne sted fordi asylsøkeren sitter fengslet, eller til høyst atten måneder dersom asylsøkeren har rømt.
5. Det kan vedtas tilleggsregler om framgangsmåten ved overføring, i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Artikkel 20

1. Tilbaketakelse av en asylsøker i henhold til artikkel 4 nr. 5 og artikkel 16 nr. 1 bokstav c), d) og e) foregår etter følgende regler:
 - a. Anmodning om tilbaketakelse av asylsøkeren må inneholde tilstrekkelige opplysninger til at den anmodede medlemsstat kan kontrollere at den er ansvarlig.
 - b. Medlemsstaten som anmodes om å ta tilbake asylsøkeren, er forpliktet til å foreta de nødvendige undersøkelser og svare på anmodningen rettet til den så raskt som mulig og under ingen omstendigheter senere enn én måned etter at anmodningen ble forelagt. Når anmodningen er basert på opplysninger innhentet fra Eurodac-systemet, kortes fristen ned til to uker.
 - c. Når den anmodede medlemsstat ikke meddeler sitt vedtak innen fristen på én måned eller to uker nevnt i bokstav b), anses den å ha samtykket i å ta tilbake asylsøkeren.
 - d. En medlemsstat som har samtykket i å ta tilbake en asylsøker, er forpliktet til å la vedkommende reise inn igjen på sitt territorium. Overføringen skal skje i samsvar med den anmodende medlemsstats nasjonale rett, og etter samråd mellom de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk mulig og senest seks måneder etter at den annen medlemsstat har etterkommet anmod-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

taken by another Member State or of the decision on an appeal or review where there is a suspensive effect;

- e. the requesting Member State shall notify the asylum seeker of the decision concerning his being taken back by the Member State responsible. The decision shall set out the grounds on which it is based. It shall contain details of the time limit on carrying out the transfer and shall, if necessary, contain information on the place and date at which the applicant should appear, if he is travelling to the Member State responsible by his own means. This decision may be subject to an appeal or a review. Appeal or review concerning this decision shall not suspend the implementation of the transfer except when the courts or competent bodies so decide in a case-by-case basis if the national legislation allows for this.

If necessary, the asylum seeker shall be supplied by the requesting Member State with a laissez passer of the design adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

The Member State responsible shall inform the requesting Member State, as appropriate, of the safe arrival of the asylum seeker or of the fact that he did not appear within the set time limit.

2. Where the transfer does not take place within the six months' time limit, responsibility shall lie with the Member State in which the application for asylum was lodged. This time limit may be extended up to a maximum of one year if the transfer or the examination of the application could not be carried out due to imprisonment of the asylum seeker or up to a maximum of eighteen months if the asylum seeker absconds.
3. The rules of proof and evidence and their interpretation, and on the preparation of and the procedures for transmitting requests, shall be adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).
4. Supplementary rules on carrying out transfers may be adopted in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

ningen om overtakelse av ansvar eller en klage på eller overprøving av vedtaket er avgjort når vedtaket har oppsettende virkning.

- e. Den anmodende medlemsstat skal underrette asylsøkeren om vedtaket om at den ansvarlige medlemsstat tar ham tilbake. Vedtaket skal angi på hvilket grunnlag det er truffet. Det skal inneholde nærmere opplysninger om overføringsfristen, og skal om nødvendig inneholde opplysninger om når og hvor asylsøkeren skal møte dersom han reiser til den ansvarlige medlemsstat på egen hånd. Vedtaket kan påklages eller overprøves. Klage på eller overprøving av vedtaket medfører ikke at overføringen utsettes, unntatt når domstolen eller den ansvarlige instans beslutter dette i det enkelte tilfellet når dette er hjemlet i nasjonal lovgivning.

Den anmodende medlemsstat skal om nødvendig utstyre asylsøkeren med passérbrev av typen vedtatt i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Medlemsstaten som er ansvarlig, skal underrette den anmodende medlemsstat om at asylsøkeren har ankommet i god behold, eventuelt at han ikke har møtt innen den fastsatte fristen.

2. Dersom overføringen ikke finner sted innen fristen på seks måneder, påhviler ansvaret medlemsstaten som fikk fremlagt asylsøknaden. Fristen kan forlenges til høyst ett år dersom overføringen eller behandlingen av søknaden ikke kan finne sted fordi asylsøkeren sitter fengslet, eller til høyst atten måneder dersom asylsøkeren har rømt.
3. Regler om bevis og indisier og fortolkningen av dem samt regler om utarbeidelse av og framgangsmåten ved oversending av anmodninger vedtas i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.
4. Det kan vedtas tilleggsregler om framgangsmåten ved overføring, i samsvar med prosedyren i artikkel 27 nr. 2.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

Chapter VI

Administrative cooperation

Article 21

1. Each Member State shall communicate to any Member State that so requests such personal data concerning the asylum seeker as is appropriate, relevant and non-excessive for:
 - a. the determination of the Member State responsible for examining the application for asylum;
 - b. examining the application for asylum;
 - c. implementing any obligation arising under this Regulation.
2. The information referred to in paragraph 1 may only cover:
 - a. personal details of the applicant, and, where appropriate, the members of his family (full name and where appropriate, former name; nicknames or pseudonyms; nationality, present and former; date and place of birth);
 - b. identity and travel papers (references, validity, date of issue, issuing authority, place of issue, etc.);
 - c. other information necessary for establishing the identity of the applicant, including fingerprints processed in accordance with Regulation (EC) No 2725/2000;
 - d. places of residence and routes travelled;
 - e. residence documents or visas issued by a Member State;
 - f. the place where the application was lodged;
 - g. the date any previous application for asylum was lodged, the date the present application was lodged, the stage reached in the proceedings and the decision taken, if any.
3. Furthermore, provided it is necessary for the examination of the application for asylum, the Member State responsible may request another Member State to let it know on what grounds the asylum seeker bases his application and, where applicable, the grounds for any decisions taken concerning the applicant. The Member State may refuse to respond to the request submitted to it, if the communication of such information is likely to harm the essential interests of the Member State or the protection of the liberties and fundamental rights of the person concerned or of others. In any event, communication of the information requested shall be subject to the written approval of the applicant for asylum.
4. Any request for information shall set out the grounds on which it is based and, where its

Kapittel VI

Administrativt samarbeid

Artikkel 21

1. Hver medlemsstat skal meddele enhver annen medlemsstat som ber om det, de personopplysninger om asylsøkeren som er nødvendige, relevante og ikke urimelige for:
 - a. å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad,
 - b. å behandle asylsøknaden,
 - c. å gjennomføre enhver forpliktelse som følger av denne forordning.
2. Opplysningene i nr. 1 kan bare omfatte:
 - a. personopplysninger om asylsøkeren og eventuelt om hans familie (fullt navn og eventuelt tidligere navn, kallenavn eller pseudonym, nåværende og tidligere nasjonalitet, fødselsdato og fødested),
 - b. identitetspapirer og reisedokumenter (referansenumre, gyldighet, utstedelsesdato, utstedende myndighet, utstedelsessted osv.),
 - c. øvrige opplysninger som er nødvendige for å fastslå søkerens identitet, herunder fingeravtrykk behandlet i henhold til forordning (EF) nr. 2725/2000,
 - d. oppholdssteder og reiseruter,
 - e. oppholdsdokumenter eller visa utstedt av en medlemsstat,
 - f. stedet der søknaden ble frmlagt,
 - g. dato for alle tidligere framleggelsener av asylsøknad, dato for framleggelse av den aktuelle søknad, status i saksbehandlingen og eventuelle vedtak som er truffet.
3. Forutsatt at det er nødvendig for behandlingen av asylsøknaden, kan medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen, dessuten anmode en annen medlemsstat om å meddele på hvilket grunnlag en asylsøker baserer sin søknad, og eventuelt grunnlaget for de vedtak som er truffet angående søkeren. Medlemsstaten kan nekte å svare på anmodningen den har fått forelagt, dersom utlevering av opplysningene kan antas å skade medlemsstatens vesentlige interesser eller vernet av vedkommendes eller andre personers frihet og grunnleggende rettigheter. Under alle omstendigheter er skriftlig samtykke fra asylsøkeren en forutsetning for utlevering av opplysningene.
4. Enhver anmodning om opplysninger skal angi på hvilket grunnlag anmodningen er basert, og

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

- purpose is to check whether there is a criterion that is likely to entail the responsibility of the requested Member State, shall state on what evidence, including relevant information from reliable sources on the ways and means asylum seekers enter the territories of the Member States, or on what specific and verifiable part of the applicant's statements it is based. It is understood that such relevant information from reliable sources is not in itself sufficient to determine the responsibility and the competence of a Member State under this Regulation, but it may contribute to the evaluation of other indications relating to the individual asylum seeker.
5. The requested Member State shall be obliged to reply within six weeks.
 6. The exchange of information shall be effected at the request of a Member State and may only take place between authorities whose designation by each Member State has been communicated to the Commission, which shall inform the other Member States thereof.
 7. The information exchanged may only be used for the purposes set out in paragraph 1. In each Member State such information may, depending on its type and the powers of the recipient authority, only be communicated to the authorities and courts and tribunals entrusted with:
 - a. the determination of the Member State responsible for examining the application for asylum;
 - b. examining the application for asylum;
 - c. implementing any obligation arising under this Regulation.
 8. The Member State which forwards the information shall ensure that it is accurate and up-to-date. If it transpires that that Member State has forwarded information which is inaccurate or which should not have been forwarded, the recipient Member States shall be informed thereof immediately. They shall be obliged to correct such information or to have it erased.
 9. The asylum seeker shall have the right to be informed, on request, of any data that is processed concerning him.
If he finds that this information has been processed in breach of this Regulation or of Directive 95/46/EC of the European Parliament and the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement
- skal, når hensikten er å undersøke om det foreligger et kriterium som kan antas å medføre ansvar for den anmodede medlemsstat, oppgi hvilket bevismateriale, herunder relevante opplysninger fra pålitelige kilder om de metoder asylsøkere benytter for å reise inn på medlemsstatenes territorium, eller hvilken spesifikk og verifiserbar del av søkerens erklæringer som ligger til grunn for anmodningen. Det forutsettes at slike relevante opplysninger fra pålitelige kilder i seg selv ikke er tilstrekkelig for å fastsette en medlemsstats ansvar og kompetanse etter denne forordning, men de kan bidra ved vurderingen av andre opplysninger om den enkelte asylsøkeren.
5. Den anmodede medlemsstat plikter å svare innen seks uker.
 6. Utvekslingen av opplysninger skal finne sted etter anmodning fra en medlemsstat, og kan bare formidles mellom de myndigheter som den enkelte medlemsstat har utpekt og meddelt Kommisjonen, som skal underrette de øvrige medlemsstatene om dette.
 7. De utvekslede opplysninger kan bare anvendes til formålene oppført i nr. 1. Slike opplysninger må, avhengig av opplysningenes art og den myndighet som er tillagt myndigheten som mottar opplysningene, bare meddeles de myndigheter og rettsinstanser i medlemsstaten som har til oppgave:
 - a. å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden,
 - b. å behandle asylsøknaden,
 - c. å gjennomføre enhver forpliktelse som følger av denne forordning.
 8. Medlemsstaten som videresender opplysningene, skal påse at de er korrekte og oppdaterte. Viser det seg at denne medlemsstaten har videresendt uriktige opplysninger eller opplysninger som ikke skulle vært videresendt, skal de medlemsstater som har mottatt opplysningene, umiddelbart underrettes om dette. Disse er forpliktet til å korrigere eller tilintetgjøre opplysningene.
 9. Asylsøkeren har etter anmodning rett til å bli underrettet om alle opplysninger om seg selv som er behandlet.
Dersom han oppdager at disse opplysningene er behandlet i strid med denne forordning eller med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personoplysninger og om fri utveksling av sli-

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

of such data⁸, in particular because it is incomplete or inaccurate, he is entitled to have it corrected, erased or blocked.

The authority correcting, erasing or blocking the data shall inform, as appropriate, the Member State transmitting or receiving the information.

10. In each Member State concerned, a record shall be kept, in the individual file for the person concerned and/or in a register, of the transmission and receipt of information exchanged.
11. The data exchanged shall be kept for a period not exceeding that which is necessary for the purposes for which it is exchanged.
12. Where the data is not processed automatically or is not contained, or intended to be entered, in a file, each Member State should take appropriate measures to ensure compliance with this Article through effective checks.

Article 22

1. Member States shall notify the Commission of the authorities responsible for fulfilling the obligations arising under this Regulation and shall ensure that those authorities have the necessary resources for carrying out their tasks and in particular for replying within the prescribed time limits to requests for information, requests to take charge of and requests to take back asylum seekers.
2. Rules relating to the establishment of secure electronic transmission channels between the authorities mentioned in paragraph 1 for transmitting requests and ensuring that senders automatically receive an electronic proof of delivery shall be established in accordance with the procedure referred to in Article 27(2).

Article 23

1. Member States may, on a bilateral basis, establish administrative arrangements between themselves concerning the practical details of the implementation of this Regulation, in order to facilitate its application and increase its effectiveness. Such arrangements may relate to:
 - a. exchanges of liaison officers;

ke opplysninger⁸, særlig fordi de er ufullstendige eller uriktige, kan han kreve å få opplysningene korrigert, tilintetgjort eller sperret.

Myndigheten som korrigerer, tilintetgjør eller sperrer opplysningene, skal underrette medlemsstaten som har oversendt, eventuelt mottatt, opplysningene.

10. Hver berørte medlemsstat skal i en egen mappe for vedkommende person og/eller i et register registrere oversending og mottak av utvekslede opplysninger.
11. De utvekslede opplysninger skal ikke oppbevares lenger enn det som er nødvendig for formålet med utvekslingen av opplysningene.
12. Når opplysningene ikke behandles elektronisk, eller ikke oppbevares eller ikke er ment å skulle legges inn i en mappe, skal hver medlemsstat treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne artikkel overholdes gjennom effektiv kontroll.

Artikkel 22

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilke myndigheter som er ansvarlige for å oppfylle forpliktelsene som følger av denne forordning, og skal påse at disse myndighetene har de nødvendige ressurser for å kunne utføre sine oppgaver og særlig for å kunne svare på anmodninger om opplysninger og anmodninger om å overta ansvaret for eller ta tilbake asylsøkere innen de fastsatte frister.
2. Det skal fastsettes regler om opprettelse av sikre elektroniske overføringskanaler mellom myndighetene nevnt i nr. 1 for å oversende anmodninger og sikre at avsenderne automatisk får elektronisk bekreftelse på mottak, i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 27 nr. 2.

Artikkel 23

1. Medlemsstatene kan på bilateralt grunnlag opprette administrative ordninger seg imellom angående de praktiske detaljene ved gjennomføringen av denne forordning med henblikk på å lette anvendelsen og øke effektiviteten. Slike ordninger kan gjelde:
 - a. utveksling av kontaktpersoner,

⁸ OJ L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁸ EFT nr. L 281 av 23.11.1995, s. 31.

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

b. simplification of the procedures and shortening of the time limits relating to transmission and the examination of requests to take charge of or take back asylum seekers; 2. The arrangements referred to in paragraph 1 shall be communicated to the Commission. The Commission shall verify that the arrangements referred to in paragraph 1(b) do not infringe this Regulation.	b. forenkling av prosedyrer og nedkorting av frister for oversending og behandling av anmodninger om å overta ansvaret for eller ta tilbake asylsøkere. 2. Ordningene i nr. 1 skal meddeles Kommisjonen. Kommisjonen skal kontrollere at ordningene i nr. 1 bokstav b) ikke innebærer et brudd på denne forordning.

Chapter VII

Transitional provisions and final provisions

Article 24

1. This Regulation shall replace the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed in Dublin on 15 June 1990 (Dublin Convention).
2. However, to ensure continuity of the arrangements for determining the Member State responsible for an application for asylum, where an application has been lodged after the date mentioned in the second paragraph of Article 29, the events that are likely to entail the responsibility of a Member State under this Regulation shall be taken into consideration, even if they precede that date, with the exception of the events mentioned in Article 10(2).
3. Where, in Regulation (EC) No 2725/2000 reference is made to the Dublin Convention, such reference shall be taken to be a reference made to this Regulation.

Article 25

1. Any period of time prescribed in this Regulation shall be calculated as follows:
 - a. where a period expressed in days, weeks or months is to be calculated from the moment at which an event occurs or an action takes place, the day during which that event occurs or that action takes place shall not be counted as falling within the period in question;
 - b. a period expressed in weeks or months shall end with the expiry of whichever day in the last week or month is the same day of the week or falls on the same date as the day during which the event or action from which the period is to be calculated occurred or took place. If, in a period expressed in months, the day on which it

Kapittel VII

Overgangsbestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 24

1. Denne forordning erstatter konvensjonen om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet i Dublin 15. juni 1990 (Dublin-konvensjonen).
2. Med henblikk på å sikre kontinuiteten i ordningene for å fastsette hvilken medlemsstat som er ansvarlig for en asylsøknad, når søknaden fremlegges etter datoen nevnt i artikkel 29 annet ledd, skal det imidlertid tas hensyn til hendelser som kan antas å medføre ansvar for en medlemsstat etter denne forordning, selv om de fant sted før denne dato, med unntak av hendelsene nevnt i artikkel 10 nr. 2.
3. Når det i forordning (EF) nr. 2725/2000 vises til Dublin-konvensjonen, skal dette oppfattes som en henvisning til denne forordning.

Artikkel 25

1. Ethvert tidsrom fastsatt i denne forordning beregnes på følgende måte:
 - a. Når et tidsrom uttrykt i dager, uker eller måneder skal beregnes fra det tidspunkt en hendelse inntreffer eller en handling finner sted, skal den dagen hendelsen inntreffer eller handlingen finner sted, ikke anses som å falle innenfor det aktuelle tidsrommet.
 - b. Et tidsrom uttrykt i uker eller måneder skal slutte ved utgangen av den dagen i den siste uken eller måneden som faller på samme ukedag eller på samme dato som den dagen hendelsen eller handlingen tidsrommet beregnes fra, inntraff eller fant sted. Dersom den dagen et tidsrom uttrykt i måneder skulle ha utløpt, ikke faller innenfor den

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

should expire does not occur in the last month, the period shall end with the expiry of the last day of that month;

- c. time limits shall include Saturdays, Sundays and official holidays in any of the Member States concerned.
2. Requests and replies shall be sent using any method that provides proof of receipt.

siste måneden, skal tidsrommet slutte ved utgangen av den siste dagen i denne måneden.

- c. Tidsfrister skal omfatte lørdager, søndager og offentlige høytidsdager i enhver av de berørte medlemsstater.
2. Ved sending av anmodninger og svar skal det benyttes en metode som bekrefter mottak.

Article 26

As far as the French Republic is concerned, this Regulation shall apply only to its European territory.

Artikkel 26

Når det gjelder Republikken Frankrike, får denne forordning bare anvendelse på dens europeiske territorium.

Article 27

1. The Commission shall be assisted by a committee.
2. Where reference is made to this paragraph, Articles 5 and 7 of Decision 1999/468/EC shall apply.
The period laid down in Article 5(6) of Decision 1999/468/EC shall be set at three months.
3. The Committee shall draw up its rules of procedure.

Artikkel 27

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF settes til tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin egen forretningsorden.

Article 28

At the latest three years after the date mentioned in the first paragraph of Article 29, the Commission shall report to the European Parliament and the Council on the application of this Regulation and, where appropriate, shall propose the necessary amendments. Member States shall forward to the Commission all information appropriate for the preparation of that report, at the latest six months before that time limit expires.

Having submitted that report, the Commission shall report to the European Parliament and the Council on the application of this Regulation at the same time as it submits reports on the implementation of the Eurodac system provided for by Article 24(5) of Regulation (EC) No 2725/2000.

Artikkel 28

Kommisjonen skal senest tre år etter datoen nevnt i artikkel 29 første ledd avlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordning, og skal eventuelt foreslå nødvendige endringer. Medlemsstatene skal senest seks måneder før denne fristen utløper, oversende Kommisjonen de opplysninger som er nødvendige for å utarbeide rapporten.

Når Kommisjonen har lagt fram sin rapport, skal den avlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordning samtidig med at den framlegger rapporter om gjennomføringen av Eurodac-systemet fastsatt i artikkel 24 nr. 5 i forordning (EF) nr. 2725/2000.

Article 29

This Regulation shall enter into force on the 20th day following that of its publication in the Official Journal of the European Union.

It shall apply to asylum applications lodged as from the first day of the sixth month following its entry into force and, from that date, it will apply to any request to take charge of or take back asylum seekers, irrespective of the date on which the ap-

Artikkel 29

Denne forordning trer i kraft den tjuende dagen etter at den er kunngjort i *De Europeiske Felleskaps Tidende*.

Den får anvendelse på asylsøknader fremlagt fra den første dagen i den sjettede måneden etter ikrafttreddelsen, og får fra denne dato anvendelse på enhver anmodning om å overta ansvaret for eller ta tilbake asylsøkere, uansett på hvilken dato

Om samtykke til godtakelse av endring av avtale av 19. januar 2001 mellom Norge og Island og EF om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat, ved innlemmelse av Dublin II-forordningen av 18. februar 2003

plication was made. The Member State responsible for the examination of an asylum application submitted before that date shall be determined in accordance with the criteria set out in the Dublin Convention.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in the Member States in conformity with the Treaty establishing the European Community.

Done at Brussels, 18 February 2003.
For the Council
The President
N. Christodoulakis

søknaden ble fremlagt. Fastsettelse av hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad forelagt før denne dato, skjer etter kriteriene fastsatt i Dublin-konvensjonen.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Brussel,
For Rådet
Formann

